

## Mă bucur că v-ați amintit

Lorena Craia

---

Sunteți un fulger dureros.  
Ce nu-nțelegeți dumneavoastră  
Este pădurea mea albastră  
Cu râul verde pân' la os.

Era odată un haiduc,  
Cu traista plină ochi de mere  
Și în opinci de conifere  
Mă alerga ca un năuc.

Și-avea în teacă trandafiri  
Și bidiviu ca o nălucă  
Și jur că aş fi fost haiducă  
De la atâtea potriviri.

Vai, fiica mea, nu sunt haiduci  
Pe albăstruile poteci;  
E urma ta, pe unde treci  
Și până unde te mai duci.

Și până unde să mă duc?  
Tu, mamă, n-ai să înțelegi,  
Din spinii lor aproape-ntregi  
Se naște veșnic alt haiduc.

Când curge sânge-n asfințit  
Din rotocoalele de fum,  
Poteca mea se face drum.  
Mă bucur că v-ați amintit.

13 aprilie - 12 mai 2017, Constanța